

Inequality of income and curse of oil resources in Iran

Asma Shiri*

Mohsen Khezri**

Abstract

Reducing income inequality has always been considered as one of the main goals of development programs in formulating economic policies. The purpose of this study is to investigate the effects of the studied variables, especially the abundance of resources on income inequality in Iran; so that using the Time Varying Parameter Vector Autoregressive Model (TVP-VAR) and annual data of 2016-1970 periods, The impulse response functions of Gini coefficient which is varying over time is investigated for shocks on the variables, per capita GDP, degree of trade openness, agricultural value added growth and abundance of resource. Based on the results, the effect of the variable resource abundance on the Gini coefficient has been positive on all the studied period and has led to an increase in income inequality. In addition, the positive shock to the variables per capita income and the value added of agriculture had a negative effect on the Gini coefficient and led to a reduction in income inequality. Also, the effect of the trade openness variable on Gini coefficient illuminates the positive effects of trade openness in early periods of influence, so that, the mentioned positive effects have a decreasing trend. Also, the effect of the shock of variables on the Gini coefficient in 1990-1991 is different from that of other years, so that implementation of economic adjustment policy, due to

* Master of Energy Economics, Faculty of Economics and Social Sciences Bu Ali Sina University of Hamadan (Corresponding Author), shiri.asma12@gmail.com

** Assistant Professor of Economics, Department of Economics, Faculty of Economics and Social Sciences, Bu Ali Sina University of Hamadan, m.khezri@basu.ac.ir

Date received: 25/06/2020, Date of acceptance: 03/10/2020

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

increasing inflation and rising exchange rates, has reduced the positive effects of model variables on income inequality.

Keywords: Resource Curse, TVP-VAR Model, Inequality of Income, Iran.

JEL Classification: O57 ,N50 ,D63

نابرابری درآمد و نفرین منابع نفت در ایران

asma shiriy*

محسن خضری**

چکیده

کاهش نابرابری درآمد به عنوان یکی از هدف‌های عمدۀ برنامه‌های توسعه، در تنظیم سیاست‌های اقتصادی همواره مورد توجه بوده است. هدف از این پژوهش، بررسی اثرات متغیرهای مورد بررسی خصوصاً وفور منابع بر نابرابری درآمد در ایران است؛ به‌طوری‌که با استفاده از مدل خودرگرسیون برداری با پارامترهای متغیر در زمان (TVP-VAR) و داده‌های سالیانه سال‌های ۱۳۹۵-۱۳۴۹، اقدام به بررسی توابع واکنش آنی متغیر در طول زمان متغیرهای درآمد سرانه، باز بودن درجه تجارت، رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی و فراوانی منابع بر روی ضریب جینی شده است. بر اساس نتایج اثر متغیر فراوانی منابع بر روی ضریب جینی در تمام دوره مورد بررسی مثبت بوده است و منجر به افزایش نابرابری درآمد شده است، به علاوه شوک مثبت متغیر درآمد سرانه و رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی، اثر منفی بر روی ضریب جینی در تمام دوره‌ها داشته و منجر به کاهش نابرابری درآمد شده‌اند. همچنین اثر متغیر آزادی تجارت بر روی ضریب جینی بیانگر اثرات مثبت محدود تجارت آزاد بر روی ضریب جینی در دوره‌های اولیه اثرگذاری است. به‌طوری‌که درنهایت اثرات مثبتی فوق، روند کاهشی در پیش گرفته و درنهایت به منفی تبدیل شده است. بر اساس نتایج، اثرات شوک متغیرها بر روی ضریب جینی در

* کارشناس ارشد اقتصاد انرژی، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان (نویسنده مسئول)، shiri.asma12@gmail.com

** استادیار، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، m.khezri@basu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۰۵، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۷/۱۲

سال‌های ۱۳۷۸-۱۳۶۹ متفاوت از سال‌های دیگر است، به طوری که اجرای سیاست تعديل اقتصادی در این دوره، به علت اینکه زمینه‌ساز تورم‌های فراینده و افزایش نرخ ارز شده است، اثرات مثبت متغیرهای مدل بر روی کاهش نابرابری درآمدی را کاهش داده است.

کلیدواژه‌ها: نفرین منابع، مدل TVP-VAR، نابرابری درآمد، ایران.

طبقه‌بندی JEL: D63, N50, O57

۱. مقدمه

فراوانی منابع (Resources Abundance) در کشورهای غنی از منابع طبیعی تأثیرات متفاوت و بعض‌اً متضادی بر فرآیند توسعه اقتصادی کشورها داشته است. در تئوری‌های مرسوم، وفور منابع به عنوان یک نهاده تولیدی می‌تواند فرآیند رشد و توسعه اقتصادی را تسريع کند اما برای بسیاری از کشورها در عمل این گونه نبوده است و نه تنها به رشد و توسعه اقتصادی در این کشورها کمک چندانی نکرده است بلکه در مواردی حتی منجر به کند شدن فرآیند رشد و توسعه شده است (گیلفاسون، ۲۰۰۳ ص: ۱۱۰)، به طوری که گفته می‌شود کشورهای دارای منابع طبیعی از «پدیده نفرین منابع» (Resource Curse Phenomena) رنج می‌برند. واژه «نفرین منابع» اولین بار توسط ریچارد اوئی در کتابی با عنوان «پایدارکردن توسعه در کشورهای متکی بر منابع معدنی؛ پدیده نفرین منابع» در سال ۱۹۹۳ مطرح شد. در حقیقت این بحث به عنوان یک مسئله مهم بین‌المللی، پس از جنگ جهانی دوم و بعد از جنگ‌های داخلی آمریکای لاتین و از دهه ۱۹۷۰ به بعد عملکرد ضعیف کشورهای در حال توسعه دارای منابع طبیعی آشکار شد، پایه‌ریزی شد.

در دو دهه گذشته تحقیقات گستره‌ای درباره توزیع درآمد و عوامل تأثیرگذار بر آن انجام شده است، نقش منفی جهانی شدن اقتصادی بر روی توزیع درآمد سرانه افراد کشور که معمولاً با ضریب جینی (اندازه‌گیری معمول از نابرابری درآمد) بیان می‌شود، برای کشورهای صنعتی توسعه یافته از تعمیم نتیجه حاصل از مطالعات آماری مربوط به این کشورها به سهولت قابل نتیجه‌گیری است.

شرایط سیاسی و اقتصادی حاکم بر این کشورها چه در ابتدا و چه در طول این دوره نسبتاً مشابه و ثابت بوده است؛ اما در کشورهای توسعه‌نیافته، با وجود منفی بودن تأثیر

جهانی شدن اقتصادی بر روی برابری توزیع درآمد سرانه افراد در مقیاس مختلف این کشورها (مانند کشورهای آسیای مرکزی و خاورمیانه، کشورهای آمریکای لاتین و حوزه کارائیب)، منفی یا مثبت بودن تأثیر جهانی شدن اقتصادی بر روی ضریب جینی تک تک این کشورها را نمی‌توان به سادگی از روی نتایج آماری گروهی استخراج کرد (ارزیس و پاپراکس Osiris and papyraksis)، (۲۰۱۶ ص: ۱۶۰-۱۵۹).

همان‌گونه که اغلب پژوهشگران بیان کرده‌اند، تغییرات ضریب جینی درآمد سرانه افراد هر کشور علاوه بر پدیده جهانی شدن اقتصادی تابع تحولات اقتصادی و اجتماعی دیگر آن کشور مانند مهاجرت از روستا به شهر، تغییر در سیاست‌های رفاه اجتماعی و تغییر در فناوری و ساختار تولید است که درمجموع به افزایش نابرابری توزیع درآمدها می‌انجامد (ویلیامز Williams)، (۲۰۱۱ ص: ۴۹۳).

این در حالی است که بیشتر تحقیقات یک یا چند عامل محدود و تعدادی نیز عوامل بیشتری را مورد بررسی قرار داده‌اند (نیلسن Nielsen)، (۱۹۹۴؛ گاستافسون و یوهانسون Gustafson and Johansson)، (۱۹۹۷) و تاکنون تئوری جامعی در این‌باره، به‌خصوص برای کشورهای نفت‌خیز ارائه نشده است (رحمانی و گلستانی، ۱۳۸۸ ص: ۵۹).

در حالی که نفرین منابع نخست بر روی رشد اقتصادی تمرکز کرده است، به تدریج دامنه خود را به سایر متغیرها گسترش داد. به عنوان مثال، بولت و همکاران (۲۰۰۵ ص: ۱۰۳۵-۱۰۳۴) و دنیل (۲۰۱۱ ص: ۵۵۸) نشان دادند که وابستگی به منابع معدنی با ارزش‌های پایین شاخص‌های توسعه انسانی (شاخص توسعه ترکیبی از امید به زندگی، تحصیلات و تولید ناخالص داخلی سرانه)، فقر و کاهش مرگ‌ومیر کودکان و دسترسی محدود به آب سالم همراه است. رأس، (۲۰۰۷) ادعا می‌کند که وابستگی نفتی با نابرابری جنسیتی همراه است که کاهش مشارکت سیاسی زنان و مشارکت کارگران اتفاق می‌افتد. انتظار می‌رود که وفور منابع طبیعی در کشورها با پس‌انداز واقعی کمتر (کل سرمایه‌گذاری خالص در سرمایه فیزیکی، طبیعی و انسانی) همراه باشد که اغلب به عنوان معیاری از قابلیت پایداری بلندمدت اقتصاد مورد استفاده قرار می‌گیرد (با فرض اینکه اشکال مختلف سرمایه کاملاً قابل جانشینی هستند، نگاه کنید به اتكینسون و همیلتون Atkinson and Boos and HolmMüller)، (Hamilton ۲۰۱۲، ۲۰۰۳ ص: ۱۷۹۹؛ بأس و هولم مورل Dietz and Neumayer)، (Dietz and Neumayer ۲۰۰۷ ص: ۴۰). با وجود مطالعات

انجام شده در این حوزه، مطالعات کمی در رابطه با اثر فراوانی منابع بر روی نابرابری درآمد صورت گرفته است، این در حالی است که بررسی مبانی نظری اثر وفور منابع بر روی نابرابری درآمد بیانگر این است که چنین اثراتی می‌تواند پیچیده، متضاد و چندبعدی باشد، به عنوان مثال از یک طرف رانت نفت در صورتی که از گروههای کم درآمد حمایت کند می‌تواند منجر به نابرابری درآمد پایین شود و از سوی دیگر اگر رانت نفت در دست نخبگان سیاسی یا مناطق جغرافیایی خاص متمرکر شود ممکن است زمینه‌ساز نابرابری بیشتر درآمدی شود. بر این اساس در این تحقیق سعی می‌شود، ضمن ارائه مدل نسبتاً جامع از متغیرهای مؤثر بر نابرابری درآمد بر اقتصاد ایران، نقش وفور منابع و سایر متغیرهای اثرگذار بر روی نابرابری درآمد مورد بررسی قرار گیرد.

ایران به عنوان یکی از کشورهای دارای سرمایه غنی طبیعی به ویژه منابع نفتی و گازی، از پدیده نفرین منابع مصون نمانده است و یکی دیگر از مشکلاتی که در زمینه بررسی عوامل مؤثر بر نابرابری درآمدی وجود دارد، عدم توانایی مدل‌های خطی در شناسایی عدم تقارن‌ها (Asymmetry) (شامل شکست‌های ساختاری) در سری‌های زمانی است؛ بررسی پیشینه تحقیقات انجام گرفته بیانگر این است که در مطالعات تجربی انجام گرفته در اقتصاد ایران، از مدل‌های خطی با ضرایب ثابت برای بررسی چنین ارتباطی بین متغیرهای مدل استفاده شده است این در حالی است که بسته به شرایط حاکم بر اقتصاد کشور ممکن است ارتباط بین متغیرها تغییر کند، مسئله‌ای که لزوم استفاده از مدل‌های جدیدتری که تخمین‌های دقیقی تری را در مقاطع زمانی مختلف ارائه دهد بیان می‌کند؛ مدل‌های پارامترهای متغیر در طول زمان (TVP) که در مطالعات بین‌المللی در حال گسترش هستند امکان چنین بررسی را فراهم می‌آورد؛ بر این اساس در این تحقیق با استفاده از یک مدل خودرگرسیون برداری (Vector Auto Regression) با پارامترهای متغیر در طول زمان (TVP-VAR) که بسطی از مدل مطالعه کروبیلیس (Korobilis) (2013، ص: ۱۷۰-۱۷۷) است. به بررسی نحوه اثرگذاری دقیق عوامل مؤثر بر نابرابری درآمدی در اقتصاد ایران پرداخته شده است.

مقاله فوق در چهار بخش تنظیم شده است، در بخش دو، به ارائه ادبیات موضوع مقاله پرداخته شده است، در بخش سوم روش تحقیق مطالعه مورد بررسی قرار گرفته است، در بخش چهارم تجزیه و تحلیل نتایج تجربی ارائه شده است.

۲. ادبیات موضوع

بررسی مبانی نظری و مطالعات تجربی بیانگر این است که متغیرهای مختلفی می‌توانند بر روی نابرابری درآمدی تأثیرگذار باشند؛ در این تحقیق بر مبانی مطالعات تجربی انجام‌گرفته در رابطه عوامل مؤثر بر نابرابری درآمدی، متغیرهای ضریب جینی، فراوانی منابع، درآمد سرانه، شاخص درجه باز بودن اقتصاد و ارزش افزوده بخش کشاورزی به عنوان متغیرهای مدل استفاده شده است. متغیرهای درآمد سرانه و ارزش افزوده بخش کشاورزی و باز بودن اقتصاد به عنوان متغیرهایی که در مبانی نظری و پیشینه پژوهش به عنوان عوامل اثرگذار بر نابرابری درآمد مورد تأکید قرار گرفته است به عنوان متغیرهای کنترلی وارد مدل شده‌اند. در ادامه با تأکید بر نقش فراوانی منابع، نحوه اثرگذاری مهم‌ترین متغیرهای مؤثر بر روی نابرابری درآمدی مورد بررسی قرار گرفته است.

۱.۲ فراوانی منابع

طی دو دهه گذشته در ارتباط با نقش منابع طبیعی در اقتصادهای دارای چنینی منابع خدادادی مباحث متتنوع و گسترهای از سوی اقتصاددانان مطرح شده است. پس از مطالعات در زمینه پدیده بیماری هلنلی و مسائل مربوط به شوک‌های قیمتی منابع طبیعی و به ویژه در دهه ۱۹۷۰، تأثیر منابع طبیعی بر متغیرهای کلان اقتصادی و آثار و تبعات داشتن این منابع توجه پژوهشگران اقتصادی را به خود معطوف نمود. در واقع، اثر درآمدهای نفت، گاز و مواد معدنی بر رفتار دولتها در سال‌های ابتدایی دهه ۹۰ مورد توجه صاحب نظران اقتصادی قرار گرفت. درآمدهای فراوان حاصل از نفت، گاز و دیگر مواد معدنی در نحوه رفتار اقتصادی دولتها اثر گذاشته و از این طریق بر روند رشد و توسعه اقتصادی این کشورها لطمہ زده است.

عوارض ناشی از وجود ناشی از وجود منابع طبیعی بر اقتصاد تحت عنوان "نفرين منابع" تشریح و مورد ارزیابی قرار گرفت. چرا که در ابتدا این تصور وجود داشت که درآمدهای فراوان حاصل از منابع طبیعی برای یک کشور ایجاد ثروت کرده و پیشرفت اقتصادی و کاهش فقر را به دنبال دارد. برای مثال در مباحث توسعه، عقب ماندگی اقتصادی به سطوح پایین سرمایه گذاری ربط داده شده است. به علاوه، منابع طبیعی فراوان که در صادرات مبنی بر این منابع نمود پیدا می‌کند، می‌تواند موجب افزایش صادرات و

کسب درآمدهای ارزی برای کشورهای بھرمند از منابع شود. بنابراین منابع طبیعی می‌تواند عاملی مهم در تسريع سرمایه‌گذاری و به دنبال آن رشد اقتصادی باشد. اما مشاهدات تجربی عکس این ادعا را نشان می‌دهد. میزان پیشرفت اقتصادی در برخی از کشورهای ثروتمند از نظر منابع طبیعی نسبت به دیگر کشورها بسیار ضعیف بوده است. در واقع، برخلاف انتظارات اقتصاددانان توسعه نظر نورکس (۱۹۵۳)، روسو (۱۹۶۰) که سرمایه طبیعی را یکی از پایه‌های مهم تسريع امور توسعه اقتصادی کشورها می‌پنداشتند، براساس مشاهدات عینی و تاریخی کشورهای دارای منابع طبیعی بیشتر، غالباً از سرعت رشد کمتری نسبت به کشورهای فقیر به لحاظ منابع طبیعی برخوردار بوده‌اند. به عنوان مثال طی دودهه اخیر کشورهایی همچون ایران، نزوئلا، عربستان، نیجریه و آنگولا که کشورهایی با منابع بسیار غنی هستند، رشدۀای اقتصادی نایاب‌دار و اندکی را تجربه کرده‌اند در حالی که در همین مدت کشورهایی همچون سنگاپور، تایوان، کره جنوبی که دارای رشدۀای خیره کننده و پایداری بوده‌اند همگی کشورهایی فقیر به لحاظ منبع هستند. به عبارت دیگر، می‌توان عنوان داشت فرضیه نفرین منابع بیان می‌کند در اغلب کشورهای غنی از لحاظ دارایی منابع طبیعی، رشد اقتصادی در یک دوره طولانی مدت نسبت به دیگر کشورها کمتر است و این کشورها با یک شکاف توسعه‌ای در پشت سر کشورهای فقیر به لحاظ منابع طبیعی قرار می‌گیرند.

برای تبیین پدیده نفرین منابع تحلیل‌های گوناگونی ارائه شده است. برخی معتقدند بودند روابط پیشین و پسین صادرات محصولات منابع محور با سایر بخش‌های اقتصادی در مقایسه با صادرات محصولات کارخانه‌ای ضعیفتر است، لذا تولید و صادرات محصولات منابع محور برخلاف تولیدات کارخانه‌ای به تقسیم کارآ و بهبود سطح استاندارهای زندگی اقتشار مختلف جامعه نمی‌انجامد. در نتیجه رشد اقتصادی در کشورهای با منابع طبیعی فراوان نسبت به کشورهای قادر منابع چنین منابعی آهسته تر می‌باشد. هم‌چنین وفور منابع طبیعی موجب اتخاذ سیاست‌های بعض‌ نادرست و متناقض از سوی دولت‌ها می‌شود که زمینه را برای انحراف قیمت‌های نسبی به ضرر مولفه‌های دانش بنیان نظیر نوآوری و فعالیت‌های تحقیق و توسعه‌ای فراهم می‌آورد. در واقع، شکست سیاست‌های اقتصادی دولت باعث گران شدن سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های دانش محور می‌شود که پیامد طبیعی چنین امری وابستگی اقتصاد به کالاهای با ارزش افزوده پایین و صادرات تک محصول نفت است. همچنین در کشورهای دارای منابع طبیعی فراوان

چندان به بحث آموزش و سرمایه انسانی که در دنیا کنونی از مهمترین منابع رشد اقتصادی است. توجه نمی شود و مکانیسم عرضه و تقاضا سرمایه انسانی براساس اصول بازار صورت نمی پذیرد. در کنار این موارد باید به نوسان قیمت منابع طبیعی نیز اشاره داشت که به دلیل قیمت پذیر بودن کشورهای دارای منابع طبیعی همانند نفت از بازارهای جهانی و قیمت جهانی این منابع، تولیدکنندگان محصولات منابع محور (که بخش عمده صادرات کشورهای با وفور منابع را تشکیل می دهد) با ناظمینانی مواجه بوده و ریسک عملیاتی بالایی برای آنها به همراه دارد. همین امر موجب کاهش انگیزه فعالیت اقتصادی و کاهش انباست سرمایه شده و لذا پایین آمدن رشد اقتصادی را به دنبال خواهد داشت.

در صورتی که رانت نفت به طور صحیح توزیع شود احتمالاً به سمت گروههای کم درآمد حرکت می کند که ممکن است منجر به نابرابری درآمد پایینتری شود. از سوی دیگر بخش عظیم درآمدهای نفتی ممکن است از طریق بیماری هلندی و کاهش تولید در بخش غیر نفتی اقتصاد، القای رفتار رانت جویی در اقتصاد، استفاده گروههای نفوذ خاص در اقتصاد به ویژه در جوامع از نظر قومی چند پارچه (فوم و هودلر) (۲۰۱۰) و یا نادیده گرفتن مناطق دارای کمبود منابع نفت در داخل کشور، منجر به رابطه مشتب فراوانی منابع با نابرابری درآمد شود (رأس ۲۰۰۷)، (گیلفاسون و زوگا) (۲۰۰۳: ۱۰۹۳) بیان کردند که در نتیجه این امر که توزیع سرمایه طبیعی در مقایسه با سایر اشکال سرمایه در اقتصاد نابرابرتر باشد ممکن است فراوانی منابع با نابرابری درآمدی در اقتصاد همبستگی مشتب داشته باشد. دسترسی به منابع طبیعی (عمدتاً زمین) به انباست سرمایه انسانی پایینتر، عدم حرکت سرمایه فیزیکی به سمت تولید کارخانه‌ای و سطح بالاتری از نابرابری درآمد مربوط می شود (لیمر و همکاران ۱۹۹۹: ۱۶۱-۱۶۰).

۲.۲ درآمد سرانه

برخی از محققان فرضیه‌هایی را در رابطه با اینکه کشورهای ثروتمند توزیع درآمد یکسان‌تری را دارند با توجه به داشتن ظرفیت بالاترشان برای توزیع مجدد و برتری نسبی بخش خدمات نیرومندتر، مطرح می‌کنند (چوی ۲۰۰۶: ۱۱۰، راواليون، ۲۰۱۰: ۵-۱۰). تقاضا برای سیاست‌های عادلانه‌ای که محدودیت‌هایی را روی رفتار دولت

اعمال می‌کند و منجر می‌شود که باز توزیع ثروت از نخبگان سیاسی دور شود، می‌تواند همچنین در سطوح درآمدی بالاتر افزایش یابد (راینسون و اکموگلو، ۲۰۰۲ ص: ۱۲۵۰)، اقتصادهای فقیرتر ممکن است در نتیجه توزیع نسبتاً یکنواخت درآمد در جوامع کشاورزی، کمتر از نابرابری درآمد رنج ببرند. همچنین ممکن است یک رابطه غیر خطی بین سطوح درآمدی و نابرابری درآمد (جایی که نابرابری در ابتدا در نتیجه افزایش درآمد افزایش می‌یابد، اما سپس در سطوح بالای درآمدی کاهش می‌یابد که اغلب به عنوان منحنی کوزنتس (Kuznets) نامیده می‌شود) به عنوان یک نتیجه از تحول ساختاری اقتصاد در مراحل مختلف توسعه وجود داشته باشد، به طوریکه احتمالاً سطوح بالاتر نابرابری از سطوح متوسط تولید ناخالص داخلی سرانه و در زمانی که اقتصاد شروع به صنعتی شدن می‌کند ظاهر شود (بارو، ۲۰۰۰ ص: ۱۴-۲۰).

درآمد با میزان ارائه اطلاعات نابرابر ارتباط دارد. در اقتصادهای برابر و غنی که ادارات و سازمان‌های آماری مجهزتری دارند توانایی بیشتری برای در اختیار گذاشتن اطلاعات و ارائه داده‌ها دارند (ویلیامز، ۲۰۱۱ ص: ۵۰۰). مطالعات تجربی متعددی وجود دارد که نشان می‌دهد سطح توسعه اقتصادی به طور مثبت با چندین متغیر نهادی یا حکومتی مرتبط است که ممکن است برای انتشار اطلاعات مهم باشند، کشورهای دارای وفور منابع نسبت به رأی دهنده‌گان پاسخگو هستند و با یک بوروکراسی عمومی شفاف مشخص می‌شوند (گل و رم (Goel and Ram)، ۲۰۱۳؛ پالدام (Paldam)، ۱۹۶۵؛ پالدام (Paldam)، ۲۰۰۲ ص: ۱۶۱).

۳.۲ ارزش افزوده بخش کشاورزی

در بین بخش‌های مختلف اقتصادی، ارزش افزوده بخش کشاورزی دارای ویژگی‌های خاصی است که در رابطه با اشتغال و به ویژه توزیع درآمد همواره مورد توجه بوده است. این بخش نه تنها به جهت تأمین امنیت غذایی کشور دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد، بلکه با تأمین مواد اولیه مورد نیاز صنایع وابسته می‌تواند در رشد تولید دیگر بخش‌ها نیز مؤثر واقع شود. از سوی دیگر محصولات کشاورزی تنها شامل محصولات غذایی نمی‌شود، بلکه بخشی از محصولات مانند پنبه، کنف، چای، نیشکر، چغندر قند و ... را می‌توان در بخش صنعت مورد استفاده قرار داد (پورمختار و مقدسی، ۱۳۹۴ ص: ۴۱-۴۰).

بسته به نوع سياست‌های به کار گرفته شده از سوی دولتمردان، درآمد حاصل از افزایش درآمدهای نفتی از مجرای خاصی بر بخش‌های اقتصادی و به طور مشخص بر ارزش افزوده بخش کشاورزی تأثیر می‌گذارد در این صورت انتظار می‌رود که یک همبستگی منفی بین ارزش افزوده بخش کشاورزی و نابرابری درآمد وجود داشته باشد تا آنجا که این درآمد در Andress and Andres and (RamloganDobson ۹۶۵-۲۰۱۱)، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، ارزش افزوده بخش کشاورزی به شدت کارآفرین است، درحالی که درآمد کشاورزان در مقایسه با درآمد سالیانه سایر بخش‌ها به طور مساوی در سراسر جمعیت توزیع می‌شود.

آیا کشاورزی می‌تواند در زمینه تغییراتی که در رفتار گزارش دهی سرتاسر جهان اتفاق می‌افتد نقش داشته باشد؟ ویلیامز (۴۹۵-۲۰۱۱) متوجه شد کشورهایی که به کشاورزی وابسته هستند، تمایل دارند اطلاعات بیشتری را برای عموم آزاد کنند (درحالی که برای کشورهای وابسته به منابع معدنی مخالف است) بولت و همکاران (۲۰۰۵-۱۰۳۰)، یک همبستگی مثبت بین کشاورزی و اثربخشی دولت (با در نظر گرفتن کیفیت کل خدمات عمومی که احتمالاً به طور دقیق با اطلاعات مناسب توسط دولت اداره می‌شود) درنظر می‌گیرند. به همین علت، ما کشاورزی را به عنوان یک متغیر کنترل در نظر می‌گیریم.

۴.۲ آزادی تجاري

رابطه بین تجارت آزاد و نابرابری درآمد مهم است. مقالات نظری نشان می‌دهد که تجارت آزاد و جهانی شدن ممکن است بسته به پیامدهای خارجی (spatial implication) ادغام تجارت (به عبارت دیگر الگوهای پراکندگی یا تجمع (dispersion or agglomeration) فعالیت‌های داخلی و مزیت‌های رقابتی)، به طور مثبت (پالویز (Paluzie)، ۲۰۰۱: ۷۰؛ یا منفی (آلونسو و ویلار (Alonso-Villar)، ۲۰۰۱: ۱۳۶۷-۱۳۶۹؛ بهرنس و همکاران ۲۰۰۷: ۱۲۸۵-۱۲۸۶)، با نابرابری درآمد (منطقه‌ای) مرتبط باشد. شواهد تجربی در برخی از مطالعات نشان دهنده ارتباط مثبت (از کوراند و رو دریکوز پوزه (Rodríguez-Pose)، Ezcurra and Rodríguez-Pose)، ۲۰۱۳: ۹۵-۹۶؛ Zhou et al (Zhou et al)، ۲۰۱۱: ۵۹۳؛ ژو و همکاران (Asteriou et al)، ۲۰۱۲: ۱۱۱-۱۱۵) و برخی نشان دهنده ارتباط منفی (استریو و همکاران (Astoriou et al)، ۲۰۱۴: ۹۴۵) بین گسترش تجارت و

نابرابری درآمد است (با توجه به موارد مختلف به طور مشخص بسته به نمونه و مشخصات تجربی).

ویلیامز (۲۰۱۱ ص: ۵۰۱-۵۰۲) ادعا می‌کند، آزادی تجاری ممکن است با رفتار گزارش‌دهی در سطح کشور ارتباط داشته باشد. کشورهایی که برای تجارت آزادتر هستند ممکن است تمایل به انتشار اطلاعات بیشتر داشته باشند؛ اولًاً به این دلیل که شرکت و افراد آن‌ها در معرض هنجارهای افسای اطلاعات از طرف شرکای تجاری هستند و ممکن است یک سطح مشابه شفافیت را درخواست کنند و ثانیًاً به خاطر اینکه این می‌تواند به عنوان نشانه مثبت برای سرمایه‌گذاران خارجی عمل کند. فرض اینکه آیا این ممکن است شواهد و مداری از اطلاعات خاص در رابطه با نابرابری را بسط درد در این تحقیق موضوع بررسی خواهد شد (برای مثال از آنجایی که نابرابری درآمد معمولاً با وقوع بیشتر جرم و بی‌ثباتی سیاسی همراه است، درصورتی که نابرابری درآمد بالا به عنوان یک عامل بازدارنده برای سرمایه‌گذاری خارجی عمل کند، برخی از کشورهایی که دارای تجارت آزاد هستند ممکن است اطلاعات مربوط به نابرابری درآمد خود را در اختیار شرکای تجاری خود قرار ندهند).

الجلیل (۲۰۱۱) به بررسی اثر باز بودن تجارت بر نابرابری درآمد کشور چین، در طول دوره زمانی ۱۹۵۲-۲۰۰۹ با استفاده از فرضیه کوزننس به روش خودرگرسیون برداری پرداخته و به این نتیجه رسیده است که با افزایش باز بودن تجارت نابرابری درآمد افزایش می‌یابد.

شرافت علی و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی به بررسی اثرات ارزش‌افزوده بخش کشاورزی بر نابرابری درآمد در پاکستان پرداختند و اثرات ارزش‌افزوده بخش کشاورزی، صنعت و خدمات، صادرات کالاهای و خدمات و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی در نابرابری درآمد توسط ضریب جینی در پاکستان اندازه‌گیری کردند. نتایج نشان داد که همه متغیرهای توضیح داده شده به جز ارزش‌افزوده بخش خدمات دارای تأثیر منفی و معنی‌داری بر روی نابرابری درآمد در بلندمدت هستند به طوری که ارزش‌افزوده بخش خدمات دارای تأثیر مثبت بر روی نابرابری درآمد است.

آستریو و دیلمس (۲۰۱۴) به رابطه بین نابرابری درآمد و جهانی شدن متغیرهای تجارت مالی می‌پردازند. مدل اقتصادسنجی به کار رفته با استفاده از تکنیک داده‌های پانل مناسب

برای کشورهای اتحادیه اروپا در دوره ۱۹۹۵-۲۰۰۵ به دست می‌آورند و نتایج حاکی از آن است که باز بودن تجارت یک اثر برابر است، درحالی‌که جهانی شدن مالی از طریق سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، بازپرداخت سرمایه و سرمایه‌گذاری در بازار سهام از سال ۱۹۹۵ نیروی محرك نابرابری در اتحادیه اروپا بوده است. بیشترین سهم ناشی از FDI بوده است.

ارزیس و پاپیراکس (Osiris and papyraksis) (۲۰۱۶) به بررسی ارتباط بین وفور منابع طبیعی با نابرابری درآمد می‌پردازند. آن‌ها از مدل انتخاب هکمن برای تأیید مطالعات در رابطه با کشورهای نفت‌خیز که ممکن است در اثر این اتفاقات به وجود آید استفاده کردند. نتایج حاکی از آن است که به جز اقتصادهای غنی از نفت، نفت با نابرابری درآمد پایین همراه است.

آفریجیس و کتسیتی (۲۰۱۸) اطلاعاتی در ارتباط با فقر و فراوانی منابع طبیعی، یعنی اثر نفرين منابع، به دست آورده‌اند. آن‌ها با استفاده از یک نمونه بزرگ (کشور)، شاخص فقر و تعدادی از رویکردهای روش‌شناسی داده‌های پانل که در دوره‌های ۱۹۹۲-۲۰۱۴ قرار دارد، استفاده کردند. آن‌ها نشان دادند که منابع معنی فقر را افزایش می‌دهند، درحالی‌که هردو دموکراسی و آزادی اقتصادی آن را کاهش می‌دهد و فساد را افزایش می‌دهند. این نتایج نشان می‌دهد که این اقتصادها باید درآمد خود را در برنامه‌های اجتماعی دوباره سرمایه‌گذاری کنند.

کیم و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی توزیع درآمد با استفاده از تکنیک‌های ترکیبی پانل پویا جدید برای در نظر گرفتن عدم تجانس بین کشوری، وابستگی بین بخشی، و اثرات بازخورد در رابطه نفت-نسانات-نابرابری می‌پردازند. نتایج تحقیق حاکی از آن است که فراوانی نفت سرمایه‌گذاری سرمایه انسانی را افزایش می‌دهد، کیفیت نهادی را بهبود می‌بخشد، و از این رو نابرابری درآمد را کاهش می‌دهد. با این حال، بسی ثباتی نفت اثرات مخالف دارد. مطابق با روند اخیر در ادبیات نفرين منابع است که این نوسان است نه سطح نفت که باعث پارادوکس وفور می‌شود.

کریمی هسینیجه و همکاران (۱۳۸۸) در مقاله‌ای اثرات ناشی از باز بودن تجارت بر نابرابری درآمد، مورد ایران و ده شریک اصلی تجاری ایران را در سه گروه نیروی کار بی‌سواد، کم سواد و باسواد طی سال‌های ۱۹۹۵-۲۰۰۶ مورد بررسی قرار می‌دهد و الگوی

اقتصادسنجی برای بررسی تأثیر باز بودن تجارت بر نابرابری درآمد، با روش داده‌های تابلویی طی سال‌های ۱۹۹۰-۲۰۰۶ برآورد شده است. نتایج بیان گر این مطلب هستند که باز بودن تجارت تنها نابرابری را در کشورهایی که نیروی کار تحصیل نکرده کمتری نسبت به نیروی کار دارای تحصیلات ابتدایی و عالی دارند، کاهش می‌دهد.

رحمانی و گلستانی (۱۳۸۸) به بررسی تأثیر وفور منابع نفتی بر نابرابری در ۱۶ کشور دارای منابع غنی معدنی پرداخته و نتیجه می‌گیرند که نابرابری در کشورهایی که دارای دولت کارا بوده‌اند؛ کاهش و در گروه دیگر افزایش داشته است. از نظر آنها علت این تفاوت در ضعف زیرساخت‌های نهادی و قانونی است که شرایط رانت جویی و گسترش نابرابری در کشورهای دسته دوم را فراهم آورده است. رحمانی در برآورد مدل خود از متغیر درآمد نفتی استفاده کرده است که به نظر می‌رسد که مقدار مطلق این متغیر نمی‌تواند جهت نشان دادن وفور منابع به کار رود.

جرجرزاده (۱۳۹۰) با استفاده از روش ARDL به بررسی وجود رابطه بین وفور منابع طبیعی و فقر در دوره زمانی ۱۳۸۷-۱۳۶۰ پرداخته است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که متغیر وفور منابع به کار گرفته شده با وجود مشاهده فقر و نابرابری در کشورهای غنی از منابع طبیعی رابطه بین فقر و نابرابری و وجود منابع طبیعی را تأیید نمی‌کنند.

صاحب هنر و ندری (۱۳۹۰) با استفاده از روش خودرگرسیون برداری بیزین (BVAR) به بررسی ارتباط میان درآمدهای نفتی و توزیع درآمد در ایران در بازه زمانی ۱۳۵۲-۱۳۸۹ پرداخته‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که افزایش درآمدهای نفتی باعث افزایش نابرابری در ایران شده است.

رضایی و همکاران (۱۳۹۳) اثر وفور منابع طبیعی (نفت و گاز) بر سرکوب مالی و رشد اقتصادی از کanal اثربنگذاری بر توزیع درآمد مورد بررسی قرار گیرد با روش (3SLS) برای دوره ۱۳۵۲-۱۳۸۹ مورد ارزیابی قرار گرفت نتایج تحقیق نشان می‌دهد که افزایش درآمدهای نفتی منجر به افزایش نابرابری شده و آنچه انتظار می‌رفت، افزایش نابرابری نیز به افزایش سرکوب مالی در اقتصاد دامن می‌زند.

پور مختاری و قدسی (۱۳۹۴) به بررسی اثرات ارزش افزوده بخش‌های مختلف اقتصادی بر نابرابری درآمد در ایران در دوره زمانی ۱۳۵۰-۱۳۸۹ است و با استفاده از روش‌های همانشستگی یوهانسون و مدل تصحیح خطای برداری روابط بلندمدت و

کوتاهمدت بین متغیرها موردنظری و تجزیه قرار گرفته است، نتایج حاکی از آن است که هرچه سهم مطلق بخش کشاورزی افزایش یابد توزیع اقتصادی متعادل‌تر خواهد بود.

مرور مطالعات تجربی انجام گرفته در سطح داخل و خارج از کشور بیانگر مطالعات تجربی اندک در حوزه اثرباری فراوانی منابع بر روی نابرابری درآمدی دارد، به طوری که مطالعات انجام گرفته در قالب متغیرهای خطی و بدون در نظر نقش شرایط ساختاری اقتصاد در نحوه اثرباری فراوانی منابع بر روی نابرابری درآمدی انجام گرفته است، مسئله‌ای که در مطالعات حاضر مورد تأکید و بررسی قرار گرفته است. در عمدۀ مطالعات انجام گرفته اثر فراوانی منابع بر روی نابرابری درآمدی منفی تشخیص داده شده است.

۳. روش پژوهش

۱.۳ متغیرهای مدل

پس از بررسی متغیرهای مؤثر بر فراوانی منابع، مدل نهایی به منظور بررسی عوامل مؤثر بر نابرابری درآمد به شرح زیر ارائه می‌گردد:

$$Gini_t = \alpha_1 oil_t + \alpha_2 Z_t + \varepsilon_t \quad (1)$$

ضریب جینی (شاخص نابرابری درآمد)، oil_t معیار فراوانی منابع (درآمدهای نفت به صورت درصدی از تولید ناخالص داخلی) و Z_t متغیرهای کنترلی که شامل: درآمد سرانه (تولید ناخالص داخلی سرانه)، ارزش افزوده بخش کشاورزی (به صورت درصدی از تولید ناخالص داخلی)، آزادی تجاری (سهم ارزش صادرات و واردات در تولید ناخالص داخلی) می‌شود. برای محاسبه نابرابری درآمد، شاخص‌های متفاوتی تعریف شده است، که البته تعدادی از آن‌ها به علت سهولت کاربرد و دقیق بالاتر مورد استفاده گستردۀ تری قرار گرفته‌اند. برای اطمینان بیشتر به نتایج بدست آمده، لازم است که این معیارها با اصول پذیرفته شده (اصل انتقال پیگو، دالتون، اصل عدم وابستگی به مقیاس درآمد، اصل جمعیت، اصل ناشناس ماندن و اصل تجزیه پذیری) مطابقت داشته باشند. تاکنون برای مقایسه توزیع درآمد در کشورها و در سطح بین‌المللی بیشتر ضریب جینی استفاده شده است، چرا که شکاف درآمدی و چگونگی توزیع درآمدی را نیز مشخص می‌کند و تنها ضریبی است که آمار و داده‌های آن قابل دسترسی است.

۲.۳ مدل خود رگرسیون برداری با پارامترهای متغیر زمانی (TVP-VAR)

مدل خود توضیح برداری (VAR) ابزار اقتصادسنجی با کاربردهای فراوان در تحلیل‌های اقتصادسنجی است. مدل VAR امکان محاسبه ضرایب متغیر در طول زمان مدل VAR را فراهم می‌کند. در سری‌های زمانی اقتصاد کلان به علت تغییرات شرایط، شکست‌های ساختاری و تغییرات سیکلی در سری‌های زمانی مشاهده شده است (استوک واتسون، ۲۰۰۸). مدل TVP-VAR ما قادر می‌سازد تا ماهیت بالقوه تغییر زمانی ساختار اقتصادی را به شیوه‌ای انعطاف‌پذیر و قوی به دست آوریم؛ بر این اساس، ضرایب متغیر زمانی (TVP) منجر به نتایج دقیق‌تری می‌شوند (کروبلیس، ۲۰۱۳ ص: ۱۷۵-۱۶۰). در مدل VAR با پارامترهای متغیر در زمان (TVP-VAR) با نوسانات تصادفی که به وسیله پریمیسری (۲۰۰۵) پیشنهاد داده شد، همه پارامترها در تصریح VAR فرض می‌شوند از یک فرآیند گام تصادفی مرتبه اول تعیت می‌کنند، درنتیجه این امکان تغییرات دائمی و گذار را برای پارامترها مهیا می‌کند. در بسیاری از موارد، به نظر می‌رسد که ضرایب و شوک‌ها در فرآیند تولید داده متغیر اقتصادی دست‌خوش نوسانات تصادفی می‌شوند. در صورت وجود چنین پدیده‌ای، کاربرد مدل ضرایب با پارامترهای متغیر اما با نوسانات ثابت منجر به اریب برآورد پارامترهای متغیر در زمان می‌شود زیرا تغییر احتمالی نوسانات در توزیع نادیده گرفته شده است. جهت احتضار از این تصریح نادرست، نوسانات تصادفی در مدل-TV_P-VAR در نظر گرفته می‌شود. اگرچه در نظر گرفتن نوسانات تصادفی تخمین مدل را دشوارتر می‌کند زیرا تابع حداکثر راست نمایی قابلیت انعطاف ندارد، مدل را می‌توان با استفاده از زنجیره مارکوف مونت‌کارلو (MCMC) در فضای استنباط بیزی تخمین زد. در ادامه ابتدا مدل TVP-VAR را در قالب مدل‌های فضاحالت بیان می‌کنیم و درنهایت توضیحی کلی درباره روش بیزین داده می‌شود.

به‌منظور معرفی مدل TVP-VAR، ابتدا یک مدل VAR ساختاری را در نظر می‌گیریم که به‌صورت زیر نشان داده می‌شود:

$$A.y_t = Q_1 y_{t-1} + \dots + Q_p y_{t-p} + u_t, t = p + 1, \dots, T \quad (2)$$

که y_t نشان‌دهنده بردار $1 \times n$ متغیرهای مشاهده شده، A و $Q_p \dots Q_1$... ماتریس $n \times n$ پارامترها و $u_t \sim (0, \Sigma_u)$ بردار $1 \times n$ شوک‌های ساختاری است که به صورت زیر نشان داده می‌شود:

$$\Sigma = \begin{bmatrix} \sigma_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \sigma_2 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ 0 & \cdots & 0 & \sigma_n \end{bmatrix} \quad (3)$$

رابطه شبیه‌سازی بین شوک‌های ساختاری را به شکل بازگشتی تعیین می‌کنیم، فرض کنید که A یک ماتریس پایین مثلثی که عناصر روی قطر اصلی برابر با یک هستند:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \cdots & 0 \\ \alpha_{2,1} & 1 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ \alpha_{n,1} & \cdots & \alpha_{n,n-1} & 1 \end{bmatrix} \quad (4)$$

در معادله (۲) مشکل تعیین مقدار منحصر به فردی برای پارامترها در مدل وجود دارد زیرا ضرایب مجهول می‌باشند و متغیرها ممکن است هم زمان بر یکدیگر اثر بگذارند (بردين و اوريلى؛ ۲۰۰۴). برای تخمین پارامترها، معادله (۱) را به صورت مدل VAR تعمیل شده دوباره تصریح می‌کنیم:

$$y_t = B_1 y_{t-1} + \cdots + B_p y_{t-p} + A^{-1} \Sigma_t \varepsilon_t, \varepsilon_t \sim (0, I_n) \quad (5)$$

در معادله (۵)، $B_i = A^{-1} Q_i$ برای $i=1, \dots, p$ همچنین B را به عنوان یک سطر B_1, \dots, B_n تعریف کرده تا شکل تعمیل شده را به صورت زیر نشان دهیم:

$$y_t = X_t B + A^{-1} \Sigma_t \varepsilon_t \quad (6)$$

که در اینجا $[1, y_{t-1}, \dots, y_{t-p}]^T = I_n \otimes [1, y_{t-1}, \dots, y_{t-p}]$ و \otimes نیز حاصل ضرب کرونکر است. همه پارامترها متغیر در زمان نیستند.

مطابق پریمیسری (۲۰۰۵)، کوپ و همکاران (۲۰۰۹) و ناکاجیما (۲۰۱۱) فرض می‌کنیم که همه پارامترهای $(B, A \Sigma)$ در طی زمان تغییر می‌کنند. سپس، معادلات (۵) و (۶) را دوباره به شکل زیر تصریح می‌کنیم:

$$y_t = B_{1t} y_{t-1} + \cdots + B_{pt} y_{t-p} + e_t, e_t \sim N(0, \Phi_t) \quad (7)$$

$$y_t = X_t B + e_t, t = p+1, \dots, n \quad (8)$$

که در اینجا y_t بردار $(1 \times k)$ از متغیرهای مشاهده شده است. B_{1t}, \dots, B_{pt} بردار $(k \times k)$ از ضرایب متغیر در زمان است. Φ_t ماتریس کوواریانس متغیر در زمان با ابعاد $(k \times k)$ است. همچنین $\Phi_t = A_t^{-1} \Sigma_t \bar{A}_t^{-1}$ است که A_t ماتریس مثلث پایین با عناصر قطری برابر با یک و Σ_t نیز ماتریس قطری شامل انحراف معیار شوکهای ساختاری است. X_t هم همان تعریف قبلی را دارد. همه پارامترها متغیر در زمان نیستند. B_t بردار سطحی به صورت $B_{1t}, \dots, B_{pt}, a_t$ نیز بردار سطحی از عناصر ماتریس A_t است درنهایت عناصر بردار در زمان فرض می شود که از یک فرآیند گام تصادفی پیروی می کند (ناکاجیما، ۲۰۱۱؛ پرایمیسری، ۲۰۰۵):

$$\begin{aligned} B_t &= B_{t-1} + v_t \\ a &= a_{t-1} + \xi_t \\ x_t &= x_{t-1} + \eta_t \end{aligned} \quad \left(\begin{matrix} \varepsilon_t \\ v_t \\ \xi_t \\ \eta_t \end{matrix} \right) \sim N \left(0, \begin{pmatrix} I_n & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \Sigma_B & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \Sigma_a & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \Sigma_x \end{pmatrix} \right) \quad (9)$$

در اینجا v_t ماتریس $(n \times p+1, \dots, n)$ است. همچنین $e_t = A_t^{-1} \Sigma_t \varepsilon_t$ و I_n ماتریس واحدی با n عنصر است زمانی که Σ_a, Σ_B و Σ_x ماتریس های معین مثبت باشند. ماتریس کوواریانس Σ_a و Σ_x فرض می شود که قطری می باشند. در این ماتریس، شوکها بین پارامترهای متغیر در زمان ناهمبسته می باشند. همان طور که مشاهده می شود معادلات (8) و (9) در فرم فضای حالت بیان شده اند. مدل های فضای حالت شامل دو معادله است: یکی معادله حالت در اینجا معادله (9) که بعضی وقت ها معادله انتقال نیز نامیده می شود و دیگری معادله اندازه گیری. معادله اندازه گیری، معادله ای است که ارتباط بین متغیرهای مشاهده شده (داده ها) و متغیرهای مشاهده نشده را توصیف می کند و معادله حالت پویای متغیرهای حالت را نشان می دهد. مجموع این دو معادله همان مدل فضای حالت نامیده می شود. مطابق ناکاجیما، کاسیما و واتاناب (۲۰۰۹)، فرض می کنیم که حالت برای پارامترهای متغیر در زمان برابر با $x_{p+1} \sim N(v_{x0}, \Sigma_{x0})$ ، $B_{p+1} \sim N(v_{\beta0}, \Sigma_{\beta0})$ و $a_{p+1} \sim N(v_{a0}, \Sigma_{a0})$ می باشند.

۳.۳ تجزيه و تحليل دادهها

۱.۳.۳ متغيرهای پژوهش

در اين پژوهش از دادههای ساليانه سالهای ۱۳۹۵-۱۳۴۹ استفاده شده است، برای محاسبه نابرابری درآمد، شاخصهای متفاوتی تعریف شده است که البته تعدادی از آنها به علت سهولت کاربرد و دقت بالاتر مورد استفاده گستردهتری قرار گرفته‌اند. برای اطمینان بیشتر به نتایج به دست‌آمده، لازم است که اين معیارها با اصول پذيرفته شده (اصل انتقال پيگو، دالتون، اصل عدم وابستگی به مقیاس درآمد، اصل جمعیت، اصل ناشناس ماندن و اصل تجزيه‌پذيری) مطابقت داشته باشند. تاکنون برای مقایسه توزيع درآمد در کشورها و در سطح بين‌المللي بيشتر ضريب جيني استفاده شده است، چرا که شکاف درآمدی و چگونگی توزيع درآمدی را نيز مشخص می‌کند و تنها ضربی است که آمار و داده‌های آن قابل دسترسی است. تمام متغيرها از بانک اطلاعات سري زمانی و نماگرهای اقتصادي بانک مرکزی و مرکز آمار ايران جمع‌آوری شده است.

۲.۳.۳ تخمین مدل TVP-VAR

در ادامه پس از تخمین مدل TVP-VAR با استفاده از نرم‌افزار MATLAB و استفاده از حداکثر ۴ وقه متغيرهای درون‌زاي مدل، نتایج حاصل از تخمین بيزين انحراف معivar پسین جزء خطأ مربوط به معادلات مختلف مربوط به هرکدام از متغيرها در نمودار (۱) قابل مشاهده است:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

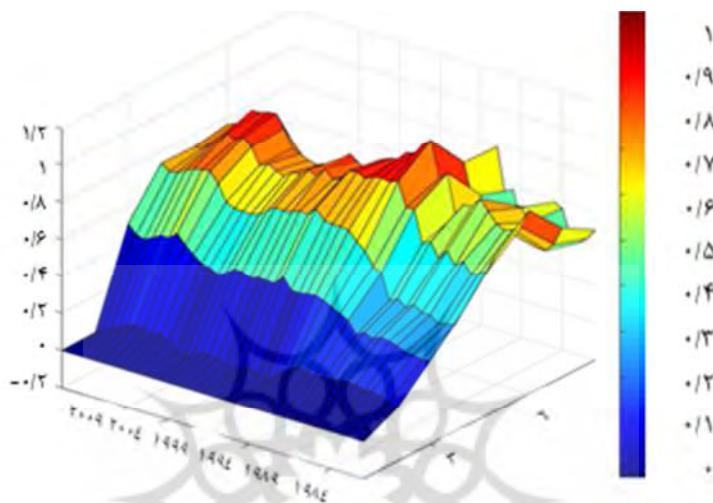

نمودار ۱. انحراف معیار پسین جزء خطای معادلات مختلف

مأخذ: محاسبات محقق

نتایج نمودار (۱) ثابت نبودن انحراف معیار پسین جزء خطای در طول زمان نشان می‌دهد و لزوم استفاده از مدل نوسانات تصادفی را بیان می‌کند. با توجه به اینکه در مدل‌های خود رگرسیون برداری (VAR) برای بررسی تأثیر ایجاد یک شوک در یک متغیر خاص بر سایر متغیرهای مدل باید از توابع عکس العمل آنی استفاده نمود در اقتصادستنجی بیزین برای محاسبه توابع عکس العمل (که تابعی غیرخطی از ضرایب مدل خود رگرسیون برداری و ماتریس \hat{C} است) از روش‌های شبیه‌سازی پسین استفاده می‌گردد، در ادامه مدل نتایج آنالیز واکنش آنی متغیر نابرابری درآمد درنتیجه شوک در متغیرهای مدل تا ۹ دوره ارائه شده است. در این پژوهش از رویکرد توابع عکس العمل آنی تعمیم‌یافته و تجزیه واریانس خطای پیش‌بینی تعمیم‌یافته کوب و همکاران (۱۹۹۶ ص: ۱۲۳-۱۴۴) و پسران و شین (۱۹۹۸ ص: ۲۶-۱۹) استفاده شده است که در آن نتایج به دست آمده به ترتیب

قرارگرفتن متغيرها حساس نیست. نتایج تابع واکنش آنى پژوهش حاضر در طول زمان متغير است و از اين جهت از تحقیقات گذشته متفاوت است، به طوری که به صورت سه بعدی ترسیم می شود. محور عمودی تابع واکنش آنى مقادیر واکنش متغيرها به شوک های وارد و محور افقی آن زمان اجرای شوک و دوره واکنش آنى (تا ۹ دوره) را ارائه می دهد.

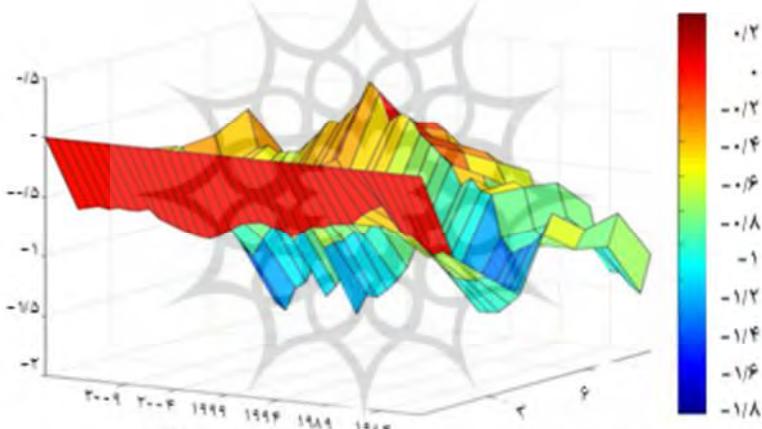

شکل ۱. آنالیز واکنش آنى شوک متغير فراوانی منابع بر روی ضریب جینی
مأخذ: محاسبات محقق

در شکل (۱) به بررسی اثر فراوانی منابع بر روی ضریب جینی پرداخته شده است، همان‌طور که مشاهده می‌شود اثر متغير فراوانی منابع بر روی ضریب جینی در تمام دوره‌ها مثبت بوده است و منجر به افزایش نابرابری درآمد می‌شود. به طوری که اثر مثبت در چند دوره اول فرایnde بوده و بعد کاهنده شده است.

رشد بخش نفت سبب افزایش نابرابری درآمد در بلندمدت خواهد شد. دلیل این امر را می‌توان این‌گونه بیان کرد که شوک‌های نفتی (اقتصاد متکی به نفت) سبب ایجاد تورم می‌شود، به این صورت که کشور ایران به برکت وجود نفت و گاز، با افزایش هنگفتی در درآمد ارزی خود روبه‌رو می‌شود، حال در کشور ایران که نرخ ارز ثابت و کنترل شده است (ثبت نرخ ارز) تبدیل ارزهای حاصل به پول ملی، موجب افزایش حجم پول در گردش و نقدینگی شده و افزایش تقاضایی که از این بابت پدید می‌آید، منجر به افزایش

قیمت‌های داخلی یعنی تورم می‌شود. تولیدکنندگان داخلی می‌بایست به رغم افزایش هزینه‌های تولید (ناشی از تورم داخلی) کالاهای را تولید و عرضه کنند که به وسیله رقیبان خارجی آن‌ها به قیمت مناسب‌تر (به برکت ارزانی نسبی پول خارجی) در اختیار مصرفکنندگان قرار می‌گیرند. این شرایط سبب رکود بخش صنعت داخلی شده، به کنדי رشد سرمایه‌گذاری و استغالت‌زایی در این بخش دامن زده سبب فرار سرمایه از فعالیت‌های تولیدی به سوی بخش‌های خدماتی و بازارگانی می‌شود و درنهایت موجب گسترش بخش خدمات، توزیع ناعادلانه درآمد، شکاف طبقاتی و فقر می‌گردد. در بلندمدت اثر فراوانی منابع بر روی ضریب جینی پابرجا می‌ماند، درنتیجه می‌توان گفت افزایش فراوانی منابع باعث تشدید نابرابری درآمد در اقتصاد ایران گشته است (پور مختار و مقدسی، ۱۳۹۴ص: ۴۶-۴۷).

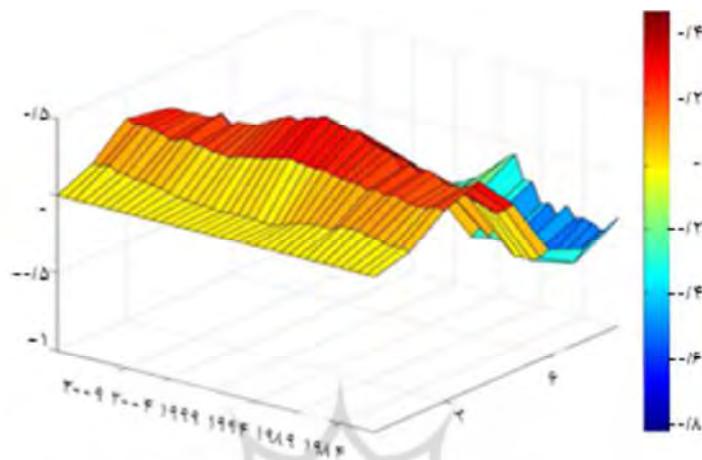

شکل ۲. آنالیز واکنش آنی شوک متغیر درآمد سرانه بر روی ضریب جینی

مأخذ: محاسبات محقق

در شکل (۲) به بررسی اثر متغیر درآمد سرانه بر روی ضریب جینی می‌پردازیم، همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود شوک مثبت متغیر درآمد سرانه اثر منفی بر روی ضریب جینی در تمام دوره‌ها داشته است که منجر به کاهش نابرابری درآمد می‌شود، به‌طوری‌که این اثرات بین سال‌های ۱۳۶۳-۱۳۴۹ یا ۱۳۸۸-۱۳۷۸ بیشتر از سایر دوره‌های موردبررسی است و در دیگر سال‌ها اثر کمتر است. افزایش درآمد سرانه در مراحل اولیه رشد و توسعه منجر به بدتر شدن توزیع درآمد شده و پس از دستیابی به سطحی از

توسيعه يافتنگي تأثير مثبت بر بهبود توزيع درآمد می گذارد و سبب کاهش نابرابری درآمد در جامعه می شود.

شكل ۳. آنالیز واکنش آنی شوک متغیر آزادی تجاری بر روی ضریب جینی
مأخذ: محاسبات محقق

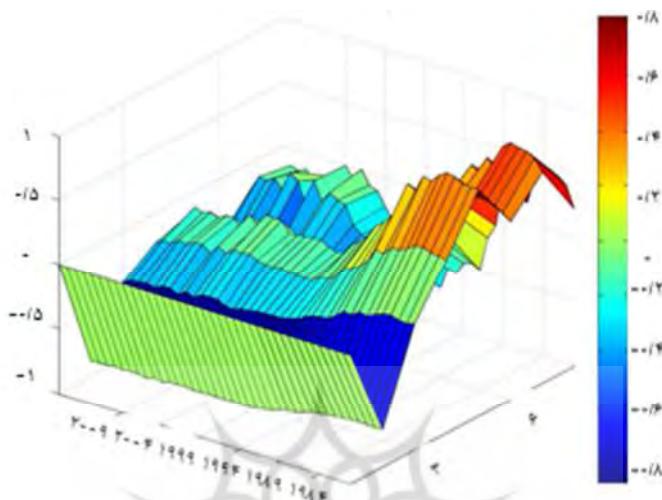
در شکل (۳)، اثر متغیر آزادی تجاری بر روی ضریب جینی بررسی شده است، نتایج بیان گر اثرات مثبت محدود آزادی تجاری بر روی ضریب جینی در دوره های اولیه اثرگذاری است. به طوری که پس از ۴ دوره اثرات مثبتی فوق، روند کاهشی در پیش می گیرد و به منفی تبدیل می شود، به طوری که درنهایت تابع واکنش آنی پس از ۹ دوره، در یک سطح منفی قرار گیرد. بر اساس نتایج تخمین، آزادی تجاری در دوره های ابتدایی اثرگذاری نابرابری درآمد را افزایش می دهد، ولی درنهایت منجر به کاهش نابرابری درآمد می شود، به علاوه اثرات منفی نهایی آزادی تجاری بر ضریب جینی در سال های ۱۳۶۹-۱۳۷۸ کمتر از دوره های دیگر بوده و در این دوره نابرابری درآمد کمتر کاهش می یابد.

در فرآیند جهانی شدن اقتصاد، درجه باز بودن می تواند از معیارهای سنجش توانایی اقتصادهای ملی به حساب آید زیرا هر چه کشوری از اقتصاد بازتری برخوردار باشد، موقعیت مناسب تری جهت حضور در عرصه های جهانی و بین المللی خواهد داشت و می تواند ادغام اقتصادی آن کشور را تقویت نماید. این شاخص که در مطالعات متعدد،

به صورت نسبت مبادلات تجاری (مجموع صادرات و واردات) به تولید ناخالص داخلی کشور موردنگرانی قرار گرفته، حتی به عنوان متغیر جهانی شدن نیز به کار رفته است برمبنای این شاخص، هر چه نسبت مبادلات تجاری یک کشور به تولید ناخالص داخلی بیشتر باشد، این کشور از اقتصاد بازتری برخوردار است. باز بودن تجاری از طریق دسترسی به بازارها، کالاهای و خدمات، فناوری و منابع خارجی رفاه اقتصادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، زیرا کاهش موانع تجاری در کشورهای کمتر توسعه یافته به افراد امکان دسترسی به غذا و پوشاک و سایر کالاهای ضروری را می‌دهد. همان‌گونه که ام بازی و همکاران (۲۰۰۴) برای کشورهای در حال توسعه نشان می‌دهند باز بودن تجاری به همراه اصلاحات داخلی زمینه‌های فراوانی را برای کاهش فقر و نابرابری فراهم می‌کند. در این چهارچوب آندرسن (۲۰۰۵ ص: ۲۰) نیز تحلیل می‌کند که باز بودن تجاری سهم نسبی عوامل تولید را از درآمد ملی افزایش می‌دهد و در بلندمدت باعث کاهش نابرابری درآمد در داخل کشور می‌شود. وی همچنین نشان می‌دهد که باز بودن تجاری باعث استفاده گسترده‌تر از سیاست‌های توزیع مجدد درآمد شده و این امر موجب کاهش نابرابری درآمد می‌شود.

با این وجود همان‌طور که از نتایج مشاهده می‌شود، اثرات اولیه آزادی تجاری بر روی ضریب جینی مثبت است؛ به طور معمول در کشورهای در حال توسعه که تنها در تولید معدهود محصولاتی برای صادرات تخصص دارند، هنگامی که تولید و بازدهی محصولات صادراتی افزایش یابد، صادرات و درآمدهای صادراتی نیز افزایش می‌یابد لذا مازاد تولید، جریان تمرکز سرمایه را هنگامی که درآمدهای صادراتی صرف واردات کالاهای سرمایه‌ای می‌شود، تسريع می‌کند و هنگامی که توسعه اقتصادی به واسطه صنعتی شدن ناشی از افزایش درآمدهای ارزی شکل می‌گیرد، نابرابری در توزیع درآمد کاهش می‌یابد. با افزایش نابرابری درآمد و بدتر شدن وضعیت توزیع درآمد در جامعه، واردات کالاهای مصرفی افزایش می‌یابد. به بیان بهتر، اقتصاد ایران در مدیریت صحیح درآمدهای ارزی ناشی از صادرات نفت موفق نبوده و با توجه به ماهیت رانتی اقتصاد ایران، بخش اصلی عواید ناشی از صادرات نفت به اقشار خاصی از جامعه رسیده است که این موضوع خود به افزایش نابرابری درآمدی و واردات ختم شده است. افزون بر این، به نظر می‌رسد وزن اصلی کالاهای مصرفی وارداتی توسط اقشار ثروتمند جامعه مصرف می‌شود، به بیان دیگر،

این گروه با توجه به قدرت خريد الگوي مصرف ايران تمایل بيشتری به استفاده از کالاهای مصرفی خارجی دارند.

شکل ۴ آنالیز واکنش آنی متغیر ارزش افزوده بخش کشاورزی بر روی ضریب جینی
مأخذ: محاسبات محقق

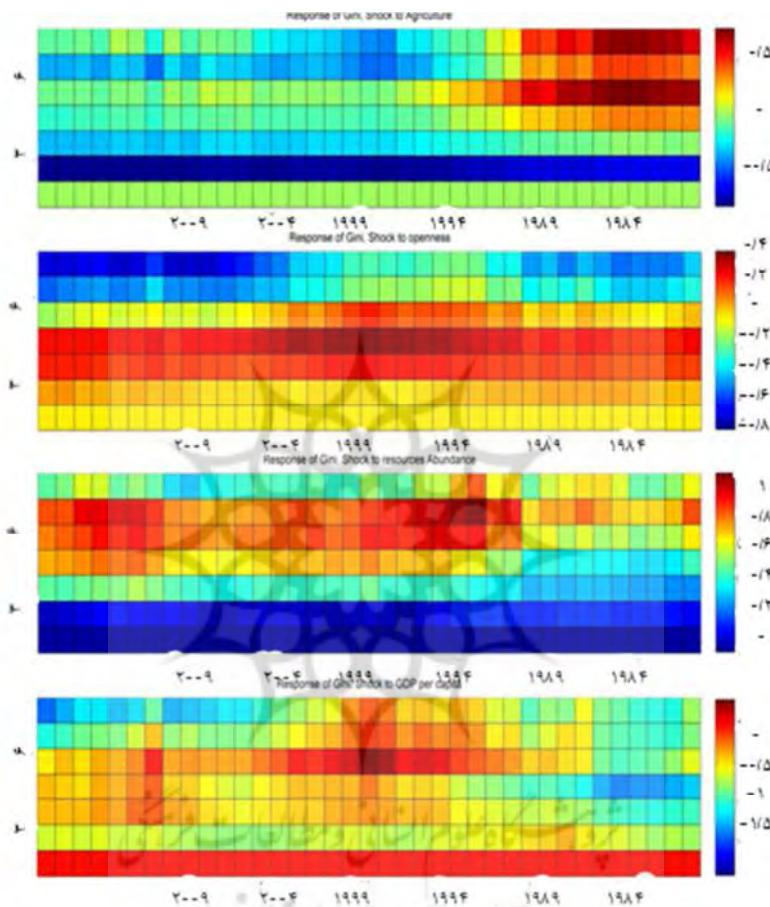
در شکل (۴)، اثر متغیر ارزش افزوده بخش کشاورزی بر روی ضریب جینی بررسی شده است، نتایج بیانگر اثرات منفی ارزش افزوده بخش کشاورزی بر روی ضریب جینی در دوره موردبررسی است و میین این امر است که هرچه ارزش افزوده بخش کشاورزی در تولید ناخالص داخلی بیش تر باشد، از نابرابری درآمدها کاسته می شود. لازم به ذکر است، ضریب جینی به دست آمده مربوط به مشاغل آزاد کشاورزی و غیر کشاورزی نیز این فرضیه را که درآمدهای به دست آمده از ارزش افزوده بخش کشاورزی شکل مناسب تری میان طبقات درآمدی توزیع می شود، تأیید می کند.

توجه به رشد فعالیتهای کاربر، بهویژه در ارزش افزوده بخش کشاورزی (که در عین حال می تواند صادرات را افزایش دهد) اثرات مطلوبی بر توزیع درآمد دارد و سبب کاهش نابرابری درآمد در بلندمدت خواهد شد. ارزش افزوده بخش کشاورزی در مراحل اولیه روند توسعه اقتصادی به دلیل تولید بخش مهمی از درآمد ملی و بهره برداری از نیروی کار و سرمایه موجود در اقتصاد ایران نقش اساسی در جریان رشد و توسعه

اقتصادی دارد. در کشورهای در حال توسعه زمانی که تولید کشاورزی به دلیل افزایش بازدهی زیاد شود، باعث افزایش درآمدهای سرانه و نیز نرخ رشد جمعیت و درنتیجه افزایش تقاضا برای محصولات غذایی خواهد شد. در شرایطی که افزایش تولید کشاورزی کمتر از نرخ رشد تقاضا باشد، قیمت محصولات کشاورزی افزایش خواهد یافت. برای جلوگیری از کمبود عرضه محصولات و جلوگیری از افزایش قیمت‌ها ممکن است بخشی از ذخایر ارزی کشور به واردات این محصولات اختصاص یابد که این امر به معنی ازبین‌رفتن منابع در کشور است. بر اساس آمار سال ۱۳۹۵ حدود ۱۷ درصد از نیروی کار در این بخش شاغل هستند و در حدود ۱۵ درصد از ارزش افزوده کل کشور را به خود اختصاص داده‌اند به‌طوری‌که ۵/۹ درصد از نیروی کار در مناطق شهری و ۵۲/۴ درصد در نقاط شهری مشغول به کار هستند، می‌توان گفت بخش کشاورزی از جمله بخش‌های مولد اشتغال در اقتصاد به شمار می‌رود، به‌طوری‌که بزرگ‌ترین بخش اقتصادی کشور پس از بخش خدمات است و به‌طور متوسط ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی را به خود اختصاص داده است، پس نباید در برنامه‌ریزی‌ها، تخصیص منابع، سرمایه‌گذاری‌ها، تحصیلات و حمایت‌های علمی، فنی و بازاری این‌طور مورد بی‌توجهی قرار گیرد. ضمن این‌که نقش اساسی در تأمین غذای مورد نیاز کشور را دارد کمبود محصولات اساسی غذایی کشاورزی ممکن است استقلال یک کشور را به مخاطره بیندازد. چون وابستگی هر کشور به مواد غذایی اساسی وارداتی ابتکار عمل را از آن کشور در تنظیم روابط خود با جهان سلب می‌کند.

جهت مقایسه نتایج، در شکل (۵) واکنش آنی ضریب جینی به تمام متغیرهای هم‌زمان رسم شده است، به‌طوری‌که با نگاه از بالا به شکل توابع واکنش آنی به صورت دو بعدی تنها بعد دوره واکنش آنی روی محور طولی و مقاطع زمانی موردنبررسی روی محور عرضی نمایش داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود یک نوع هم‌زمانی در نحوه اثرگذاری متغیرهای مدل بر روی ضریب جینی دارد، در شکل اول (ارزش افزوده بخش کشاورزی) و شکل سوم (فراوانی منابع) یک نوع هم‌جهتی در نحوه اثرگذاری شوک‌ها بر روی ضریب جینی را نشان می‌دهند، به‌طوری‌که در برخی دوره‌ها مانند سال‌های ۱۳۶۳-۱۳۷۰ اثرات مثبت شوک به ارزش افزوده بخش کشاورزی و فراوانی منابع بر روی ضریب جینی افزایش یافته است. سال‌های ۱۳۶۳-۱۳۷۰ مصادف با برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، مشکلات اقتصادی و سیاسی ناشی از پیروزی انقلاب اسلامی، بروز

جنگ تحميلى و وجود تحريم های اقتصادي بين المللی هم زمان بود، على رغم کاهش درآمدهای نفتی، بخش کشاورزی کشور و تولید ناخالص داخلی بر عکس فراوانی منابع از رشد نسبتاً قابل ملاحظه ای برخوردار بوده است.

شکل ۵. واکنش آنی ضریب جینی به شوک متغیرهای مدل

مأخذ: محاسبات تحقیق

۴. نتیجه گيري و پيشنهادات

در اين تحقیق، رابطه بين نابرابری درآمد و فراوانی منابع با استفاده از داده های سري زمانی ۱۳۹۵-۱۳۴۹ مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان داد اثر متغير فراوانی منابع

بر روی ضریب جینی در تمام دوره مورد بررسی مثبت بوده است و منجر به افزایش نابرابری درآمد شده است، به علاوه شوک مثبت متغیر درآمد سرانه و رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی، اثر منفی بر روی ضریب جینی در تمام دوره‌ها داشته و منجر به کاهش نابرابری درآمد شده‌اند. همچنین اثر متغیر آزادی تجاری بر روی ضریب جینی بیانگر اثرات مثبت محدود تجارت آزاد بر روی ضریب جینی در دوره‌های اولیه اثرگذاری است. براساس نتایج به دست آمده از قسمت قبل می‌توان گفت در همه شکل‌ها اثرات واکنش آنی بر ضریب جینی در سال‌های ۱۳۷۸-۱۳۶۹ متفاوت بوده است.

اصول برنامه‌های اول و دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور طی دوره ۱۳۶۹-۱۳۷۸، با آغاز اجرای سیاست تعديل اقتصادی مصادف شد که بانک جهانی به منظور آزادسازی اقتصادی و بازسازی اقتصاد کشور آن را تدوین کرده بود، جهت دست‌یابی به راهبردهای تجاری سیاست و خط‌مشی‌های تجاری تشویق صادرات همراه با محدودیت وارداتی را دنبال کرده بودند، عملکرد هر دو برنامه در ابتدا موفقیت‌آمیز بودند ولی در دو سال آخر برنامه اول و سال‌های اول برنامه دوم، روند نزولی یافت و در کشور بحران پدید آمد به‌طوری‌که اثرات منفی بر روی ضریب جینی کمتر بوده و نشان از متفاوت‌بودن ساختار اقتصاد دارد.

پژوهش‌هایی که درباره برنامه تعديل ساختاری طی دو دهه ۱۳۵۹-۱۳۷۸ انجام شده است، بیان‌گر وزن بیشتر پیامدهای مخرب این برنامه نسبت به نتایج مثبت آن بوده است. به عبارت دیگر، اگرچه کشورهای محدودی از اجرای این برنامه نفع بردند، اما بیش‌تر کشورهای در حال توسعه از اجرای آن زیان دیدند. به عنوان مثال: درباره هدف اصلی این برنامه، یعنی اصلاح تراز تجاری و بازپرداخت بدھی‌های خارجی، میزان بدھی خارجی کشورهای در حال توسعه از حدود ۵۷۰ میلیارد دلار در اواخر دهه ۱۳۵۹ به بیش از ۱۸۳ تریلیون دلار یعنی دو برابر کل درآمد صادراتی سالانه آن‌ها در اواخر دهه ۱۳۶۹ رسید، شرایط ساختاری اقتصاد و سیاست تجاری این دوره تورمزا همراه با افزایش نرخ ارز بوده است، به‌طوری‌که دولت از ادامه سیاست تعديل منصرف می‌شود. گزارش سازمان ملل متحده درباره بحران بدھی‌ها نشان می‌دهد از دست دادن قدرت خرید مردم به واسطه تورم‌زایی برنامه تعديل، فشار ناشی از بیکاری و گسترش فقر از پیامدهایی بود که بیش‌تر کشورهای در حال توسعه با آن مواجه شدند. بسیاری از پیامدهای مذکور باشد کمتری در

اقتصاد ایران نیز رخ داد، اما درآمدهای بروزنزای نفت، امکان جبران یا پنهان کردن آن را برای کشور فراهم کرد.

یکسانسازی نرخ ارز و یکرقمی نمودن نرخ تورم از اهداف مهم برنامه توسعه کشور بود، اجرای سیاست کاهش ارزش رسمی پول در مقابل ارزهای خارجی و حرکت به سمت نظام شناوری ارزی، دومین تکانه را به اقتصاد وارد کرد، درحالی‌که هیچ‌گاه سیاست‌های پولی و مالی همانگ با آن اجرا نشدند. سیاست‌های پولی و مالی ابسطی و کاهش ارزش پول، سیاست‌های ناسازگاری بودند که فشارهای تورمی شدیدی را به اقتصاد تحمیل کردند. بدین ترتیب اقتصاد ایران از سال ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ بالاترین نرخ‌های تورم (تا حدود ۴۹ درصد) را تجربه کرد درآمدهای نفتی از اوآخر سال ۱۳۷۳ شروع به کاهش کرد و بازپرداخت بدھی‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت را که سرسید آن‌ها عمدتاً در سال ۱۳۷۴ بود با دشواری رو به رو ساخت. تورم عامل اصلی باز توزیعی به زیان فقرا و به نفع گروههای برخوردار است. در تورم افرادی که صاحبان دارایی‌های دارایی‌هایشان با نرخ تورم افزایش می‌یابد. درحالی‌که کسانی که فاقد دارایی‌های ثابت هستند با وجود تورم فاصله‌شان برای برخورداری از این دارایی‌ها بیشتر می‌شود؛ بنابراین تورم نابرابری را بیشتر می‌کند. از طرفی دیگر بعضی از اقتصاددانان نیز معتقدند که وجود یک تورم ملایم در سیستم اقتصادی باعث تأثیرات مثبتی بر اوضاع اقتصادی از طریق متغیرهای واسط می‌شود. در این دیدگاه این گونه ادعا می‌شود که تورم برای قشرهای کم درآمد نوعی کمک محسوب می‌شود چرا که غالباً در ترازنانمۀ اقشار کم درآمد، میزان بدھی‌ها از درآمد بالاتر بوده و باعث بروز تورم می‌شود که بازپرداخت این بدھی‌ها آسان‌تر صورت پذیرد. البته باید توجه داشت که این امر هنگامی صحیح است که گروههای کم درآمد به منابع مالی گسترده‌ای دسترسی داشته باشند تا بتوانند استقراض کنند و بعد از طریق تورم، قدرت بازپرداخت ایشان افزایش یابد.

برنامه‌های تعديل اقتصادی به دلیل تأثیر گسترده که بر کارکرد اقتصاد خواهند داشت نتایج متنوعی به همراه دارند. انتخاب بسته سیاستی مناسب از یکسو و بهبود صادرات از سوی دیگر می‌تواند نقش اساسی در تعديل ساختار توزیع درآمد به همراه داشته باشد و هم‌چنین اثر سیاست‌های تعديل در اقتصاد ایران در طول برنامه اول و دوم توسعه اقتصادی و اجتماعی نشان داد، بعد از اعمال این سیاست‌ها نسبت به دوره قبل تغییر محسوسی

در جهت بهبود و شاخص نابرابری ضریب جینی حاصل نشده است، اگرچه برخی اقدامات تعديل تأثیر مثبت و برخی دیگر تأثیر منفی بر ساختار توزیع درآمد بوده است. در دوره‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۹ هم می‌توانیم بگوییم که اثرات متفاوت است زیرا سیاست‌های تجاری، تورم و نرخ ارز را بهشت دوره‌های قبل افزایش نداده است، پس نابرابری درآمد کم‌تر افزایش یافته یا بیشتر کاهش یافته است.

نتایج مطالعه فوق لزوم استفاده از متغیرهای غیرخطی با پارامترهای متغیر در طول زمان را در بررسی نحوه ارتباط متغیرهای کلان اقتصادی کشور نشان می‌دهد، به طوری که استفاده از مدل‌های خطی منجر به نتایج کاملاً اشتباهی خواهد شد، بر این اساس توصیه می‌شود در مطالعات آتی با استفاده از مدل معرفی شده در این پژوهش، به بررسی اثرگذاری سایر متغیرهای مؤثر بر روی نابرابری درآمد پرداخته شود.

در اینجا به ارائه راهکارها و پیشنهادهایی جهت مدیریت بهتر منابع و استفاده از آن در راستای کاهش نابرابری می‌پردازیم. با توجه به اینکه به لحاظ نظری و تجربی مشاهده شد که فراوانی منابع در اقتصاد ایران باعث تشدید نابرابری‌ها گردیده است، در این قسمت سعی نموده‌ایم به ارائه پیشنهادات مطرح در خصوص حل این معضل که به‌نوعی نفرین منابع نفتی در اقتصاد ایران در بعد توزیع درآمد محسوب می‌گردد پردازیم. لازم به ذکر است که موارد بحث شده در این قسمت صرفاً تحت عنوان پیشنهاد بوده و به‌طور مستقیم از نتایج این پژوهش قابل استخراج نیست.

کتاب‌نامه

- امینی، عباس و علمی، زهرا. (۱۳۹۵). مقایسه و ارزیابی رویکردها در زمینه نفرین منابع طبیعی، اقتصاد تطبیقی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۳(۲): ۱-۴۴.
- پورمختار، الهام و مقدسی، رضا. (۱۳۹۴). تأثیر ارزش افزوده بخش‌های مختلف اقتصادی بر نابرابری درآمد در ایران (با تأکید بر بخش کشاورزی)، اقتصاد کشاورزی، ۹(۲): ۵۴-۳۷.
- جرجرزاده، علی. (۱۳۹۰). نفرین منابع، رابطه میان وفور منابع طبیعی و فقر، فصلنامه علمی-پژوهشی رفاه اجتماعی، ۱۲(۴۶): ۲۷-۷.

رضایی، محمد؛ یاوری، کاظم؛ عزتی، مرتضی و اعتصامی، منصور. (۱۳۹۴). بررسی اثر وفور منابع طبیعی (نفت و گاز) بر سرکوب مالی و رشد اقتصادی از کانال اثرگذاری بر توزیع درآمد، پژوهش نامه اقتصاد انرژی ایران، ۴ (۱۴): ۸۹-۱۲۰.

رحمانی، تیمور و گلستانی، ماندانا. (۱۳۸۸). تحلیلی از نفرين منابع نفتی و رانت جویی بر توزیع درآمد در کشورهای منتخب نفت خیز، مجله تحقیقات اقتصادی، ۵۷-۸۶.

صاحب هنر، حامد و ندری، کامران. (۱۳۹۲). تحلیل اقتصادی اثر افزایش درآمدهای نفتی بر توزیع درآمد با رویکرد BVAR: مطالعه موردی ایران، فصلنامه اقتصاد انرژی ایران، ۲ (۹): ۱۴۹-۱۱۵.

کریمی هسینیجه، حسین؛ خوش اخلاق، رحمان و ملکی، آزاده. (۱۳۸۸). باز بودن تجارت و تأثیر آن بر نابرابری درآمد مورد ایران و شرکای تجاری، اولین همایش ملی اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر.

- Andres A. R and C. Ramlogan-Dobson (2011). Is corruption really bad for inequality? Evidence from Latin America. *Journal of Development Studies*. 47. pp. 959-976.
- Adam A., Katsimi M and T. Moutos (2008). Inequality and the import demand function. *Journal Article*. 64. pp. 675-701.
- Alonso-Villar, O. (2001). Large metropolises in the third world: An explanation. *Urban Studies*. 38. pp. 1359-1371.
- Ali S., Mustafa M. Q and I. A. Shahba (2013). Agriculture value added and income inequality in Pakistan: A time series analysis. *Research Journal of Economics, Business and ICT*. 8. pp. 25-33.
- Asteriou D., Dimelis S and A. Moudatsou (2014). Globalization and income inequality: A panel data econometric approach for the EU27 countries. *Economic modelling*. 36. pp. 592-599.
- Atkinson G. and K. Hamilton (2003). Savings, growth and the resource curse hypothesis. *World Development*. 31. pp. 1793-1807.
- Anderson A.M and A. Edward (2005). Market Structure and trading volume, *Journal of Financial Research*. 28. pp. 1-36.
- Behrens C., Caigné C., Ottaviano G.I.P and J.P. Thisse (2007). Countries, regions and trade: On the welfare impacts of economic integration. *European Economic Review*. 51. pp. 1277-1301.
- Bredin, D., Gavin C. and G. O'Reilly, (2004). The Influence of Domestic and International Interest Rates on the ISEQ, *Research Technical Papers*.
- Bulte E., Damania R and R.T. Deacon (2005). Resource intensity, institutions, and development. *World Development*. 33. pp. 1029-1044.

- Boos, A and K. Holm-Müller (2011). A theoretical overview of the relationship between the resource curse and genuine savings as an indicator for “weak” sustainability, *Natural Resources Forum.* 36. pp. 145–159.
- Barro R.J. (2000). Inequality and growth in a panel of countries. *Journal of Economic Growth.* 5. pp. 5–32.
- Choi C. (2006). Does foreign direct investment affect domestic income inequality? *Applied Economics Letters.* 13. pp. 811–814.
- Chong A. (2004). Inequality, democracy, and persistence: Is there a political Kuznets curve?. *Economics and Politics.* 16. pp. 189–212.
- Dietz S and E. Neumayer (2007). Corruption, the resource curse and genuine saving, *Environment and Development Economics.* 12. pp. 33–53.
- De Renzio P., Gomez P and J. Sheppard (2009). Budget transparency and development in resourcedependent countries. *International Social Science Journal.* 57. pp. 57–69.
- Del Negro M. and C. Otrok (2008). Dynamic factor modelswith time- varying paramaters: measuring changes in international business cycle. University of Missouri Mamscript.
- Daniele V. (2011). Natural resources and the quality of economic development, *Journal of Development Studies.* 47. pp. 545–573.
- Ezcurra R and A. Rodríguez-Pose (2013). Does economic globalization affect regional inequality? A cross country analysis, *World Development.* 52. pp. 92–103.
- Eickmeier S., Lemke W., and Marcellino, M. (2011). The changing international transmission of financial shocks: evidence from a classical time -varying FAVAR . Deutsche Bundesbank, discussion Paper Series 1: Economic Studies. (52).
- Fum R. M and R. Hodler (2010). Natural resources and income inequality: The role of ethnic divisions. *Economics Letters.* 107. pp. 360–363.
- Gylfason T and G. Zoega (2001). Inequality and economic growth: Do natural resources matter? In: *Inequality and Growth, Theory and Policy*, Cambridge (MA).
- Gustafsson B. and M. Johansson (1997). In Search for a smoking Gun: What Makes Income Inequality Vary over Time in Different Countries? Luxembourg Income Study Working Paper Series. (172). pp. 1-58.
- Gylfason T and G. Zoega (2003). Natural resources and economic growth: The role of investment. *The World Economy.* 29. pp. 1091–1115.
- Goel R.K and R. Ram (2013). Economic uncertainty and corruption: Evidence from a large crosscountry data set. *Applied Economics.* 45. Pp. 3462–3468.
- Garrett G. (1998). Global Markets and National Politics:Collision Course or Virtuous Circle? *International Organization.* 52. pp. 787-824.
- Kolstad, I. (2009), "The resource curse: Which institutions matter? " *Applied Economics Letters.* 16. Pp. 439– 442.

- Korobilis D. (2013). Assessing the transmission of monetary policy shocks using Time-varying parameter dynamic factor models, *Oxford Bulletin of Economics and Statistics* 75. Pp. 157-179.
- Kim D.H, Chen T.C and Lin S.C (2020). Does oil drive income inequality? New panel evidence. *Structural Change and Economic Dynamics*, (55). Pp,137-152.
- Kalyuzhnova Y. (2011). The National Fund of the Republic of Kazakhstan (NFRK): From accumulation to stress-test to global future. *Energy Policy*. 39. Pp. 6650–6657.
- Koop G., Pesaran M. H and Simon M. Potter (1996). Impulse response analysis in nonlinear multivariate models. *Journal of Econometrics*. 74. Pp. 119-147.
- Leamer E.E., Maul H., Rodriguez S and P.K. Schott (1999). Does natural resource abundance increase Latin American income inequality? *Journal of Development Economics*. 59. Pp. 3–42.
- Monfort P and R. Nicolini (2000). Regional convergence and international integration, *Journal of Urban Economics*. 48. Pp. 286–306.
- Nicholas A and M.S. Katsaiti (2018). Poverty and the resource curse: Evidence from a global panel of countries. *Economica*. 72. Pp. 211-223.
- Nakajima J., Munehisa, Kasuya. (2011). Toshiaki, W., Bayesian analysis of time-varying parameter vector autoregressive model for the Japanese economy and monetary policy. *Journal of the Japanese and International Economies*. (Srticle at Press).
- O'Lear S. (2007). Azerbaijan's resource wealth: Political legitimacy and public opinion. *Geographical Journal*. 173. Pp. 207–223.
- Osiris J and P. E. Paprykakis (2016). Income Inequality and the Oil Resource Curse, *Resource and Energy Economics*.
- Paldam M. (2003). The cross-country pattern of corruption: Economics, culture and the see-saw dynamics European. *Journal of Political Economy*. 18. pp. 215–240.
- Pesaran H.H and Y. shin (1998). Generalized impulse response analysis in linear multivariate models. *Economics Letters*. 58. Pp. 17-29.
- Paluzie E. (2001). Trade policies and regional inequalities. *Papers in Regional Science*. 80. pp, 67–85.
- Ravallion M. (2011). Do poorer countries have less capacity for redistribution? *Journal of Globalization and Development*. 1. Pp. 1–31.
- Robinson A., Acemoglo D. and S. johanson (2002). Reversal of fortune: geography and institutions in the making of the modern world income. *The Quarterly Journal of Economics*. 117 (4). pp. 1231-1294.
- Rodríguez-Pose A. (2012). Trade and regional inequality. *Economic Geography*. 88. Pp. 109–136.
- Ross M.L. (2007). How mineral-rich states can reduce inequality, in: *Escaping the Resource Curse*. New York, Columbia University Press.

- Sandbu M.E. (2006). Natural wealth accounts: A proposal for alleviating the natural resource curse. *World Development*. 34. Pp. 1153–1170.
- Williams A. (2011). Shining a light on the resource curse: An empirical analysis of the relationship between natural resources, transparency, and economic growth. *World Development*. 39. Pp. 490–505.
- Zhou H., Dekker R and A. Kleinknecht (2011). Flexible labor and innovation performance: Evidence from longitudinal firm-level data. *Industrial and Corporate Change*. 20. pp. 941–968.

